

OPDATERET SAMLENOTAT

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
21. februar 2014

Rådsmøde (miljø) den 3. marts 2014

Dagsorden	Side
1. Meddelelse fra Kommissionen om en ramme for EU's klima- og energipolitikkerne i perioden 2020-2030 <i>- Politisk drøftelse</i>	2
2. Kommissionens forslag om at indføre en markedsstabiliserende reserve for EU's System for handel med CO2-kvoter <i>- Tidlig forelæggelse</i>	12
3. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (Ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen). COM(2013) 768 Forslag til ændringer af EU forordning nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af 2. forpligtelsesperiode for Kyoto-protokollen. COM(2013) 769 <i>- Tidlig forelæggelse</i>	18

1. Meddelelse fra Kommissionen om en ramme for EU's klima- og energipolitikkerne i perioden 2020-2030

- Politisk drøftelse

KOM(2014) 15 endelig

- Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 22. januar 2014 meddelelse om en ramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030. Kommissionen gør i meddelelsen status over den hidtidige indsats for opfyldelse af EU's klima- og energipolitiske målsætninger for 2020 og foreslår følgende konkrete mål for EU's klima- og energipolitik i perioden 2020-2030:

- Et internt drivhusgasreduktionsmål på 40 pct. i forhold til 1990, der skal fordeles mellem de kvotebelagte og ikke-kvotebelagte sektorer og byrdefordeles mellem medlemslandene.*
- Et mål for vedvarende energi på mindst 27 pct. af energiforbruget, der er bindende for EU, men ikke for de enkelte medlemslande, og som ikke skal byrdefordeles.*
- Et eventuelt mål for energieffektivitet, der afventer Kommissionens evaluering af Energieffektivitetsdirektivet i juni 2014.*

Kommissionens meddelelse indeholder desuden forslag til en ny proces for forvaltning af EU's klima- og energipolitikker, der blandt andet omfatter udarbejdelse af nationale planer for de enkelte medlemsstaters opfyldelse af de klima- og energipolitiske målsætninger for 2030.

Meddelelsen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter på rådsmødet (miljø) den 3. marts. Meddelelsen forventes desuden drøftet på mødet i Det Europæiske Råd den 20.-21. marts 2014. Idet der er tale om en meddelelse, som ikke er retslig bindende, vil meddelelsen ikke have direkte konsekvenser for dansk ret.

2. Baggrund

EU's nuværende ramme for klima- og energipolitikkerne – de såkaldte 20-20-20 mål – udløber i 2020. Med henblik på at indlede konkrete drøftelser om en ramme for perioden efter 2020 præsenterede Kommissionen i marts 2013 en grønbog om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem mod 2030. Grønbogen blev sendt i høring med henblik på at indhente synspunkter på erfaringerne med den hidtidige indsats frem mod 2020 samt mulig udformning af rammerne for perioden frem til 2030.

På Det Europæiske Råd i maj 2013 blev Kommissionens grønbog hilst velkommen, og det blev vedtaget at drøfte konkrete forslag fra Kommissionen til en ramme for klima- og energipolitikkerne frem mod 2030 på mødet i Det Europæiske Råd i marts 2014.

På baggrund af den hidtidige indsats frem mod 2020, Kommissionens grønbog og høringssvarene hertil samt Kommissionens køreplaner for energi, transport og klima frem mod 2050 præsenterede Kommissionen den 22. januar 2014 meddelelsen om en ramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030. Meddelelsen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter på rådsmødet (miljø) den 3. marts. Meddelelsen forventes desuden drøftet på mødet i Det Europæiske Råd den 20.-21. marts 2014.

Det forventes, at Kommissionen under henvisning til relevant hjemmel vil præsentere konkrete forslag til lovgivning til udmøntning af en ramme for klima- og energipolitikkerne for perioden 2020-2030 følgende en fastsættelse af EU's 2030-målsætninger på Det Europæiske Råd.

3. Formål og indhold

Kommissionens meddelelse har til hensigt at påbegynde en proces, der skal sikre en ramme for klima- og energipolitikkerne i perioden 2020-2030 blandt andet med henblik på at:

- facilitere de nødvendige investeringer i lavemissionsteknologier
- bidrage til et konkurrencedygtigt, sikkert og bæredygtigt energisystem i EU og
- sikre, at EU er på rette vej mod en omkostningseffektiv opfyldelse af de langsigtede klima- og energipolitiske målsætninger for 2050.

Denne proces skal ske under hensyntagen til blandt andet den globale økonomiske krise, EU's konkurrenceevne og de seneste bekræftelser af behovet for betydelige reduktioner af drivhusgasudledninger for at begrænse yderligere klimaændringer.

Kommissionens meddelelse gør status over den hidtidige indsats for opfyldelse af EU's klima- og energipolitiske målsætninger for 2020, idet det fremhæves, at:

- EU's udledninger af drivhusgasser er faldet med 18 pct. relativt til 1990 og forventes at være reduceret med 24 pct. og 32 pct. i henholdsvis 2020 og 2030.
- EU's andel af vedvarende energi var i 2012 på 13 pct. af det endelige energiforbrug og forventes øget til 21 pct. og 24 pct. i henholdsvis 2020 og 2030.
- EU's energiintensitet er faldet med 24 pct. i perioden 1995 til 2011, men målsætningen om 20 pct. energieffektivitetsforbedringer i forhold til det projekterede forbrug i 2020 forventes ikke opnået med eksisterende tiltag.

På baggrund af erfaringerne med den hidtidige indsats, høringssvarene til Kommissionens grønbog samt EU's langsigtede klima- og energipolitiske målsætninger foreslår Kommissionen følgende overordnede målsætninger for EU i 2030:

- **Et nationalt drivhusgasreduktionsmål på 40 pct. i forhold til 1990.**

Dette mål skal blandt andet fordeles mellem de kvotebelagte sektorer (større energitunge industrier og energisektoren), der er omfattet af EU's kvotehandelssystem og de resterende sektorer (f.eks. transportsektoren, dele af landbruget og individuel opvarmning af husholdninger). Kommissionen foreslår en fordeling mellem sektorerne, hvor udledningerne i de kvotebelagte sektorer reduceres med 43 pct. og udledningerne i de ikke-kvotebelagte sektorer reduceres med 30 pct. begge i forhold til 2005. For at opnå de krævede reduktioner i de kvotebelagte sektorer skal den årlige reduktionsfaktor for kvoter i kvotehandelssystemet øges fra 1,74 pct. til 2,2 pct. Reduktionerne i de ikke-kvotebelagte sektorer skal fordeles mellem medlemsstaterne på baggrund af en fordelingsnøgle. Kommissionen foreslår, at denne fordelingsnøgle tager hensyn til de enkelte medlemsstaters økonomier og investeringsbehov. Kommissionen ser ikke behov for, på nuværende tidspunkt at fastsætte et højere betinget mål i forbindelse med de internationale forhandlinger på COP 21 i Paris i december 2015.

- **Et mål for vedvarende energi på mindst 27 pct. af energiforbruget**

Kommissionen skriver i meddelelsen, at 40 pct. målet for drivhusgasudledninger i sig selv vurderes at medføre en andel af vedvarende energi på mindst 27 pct. og foreslår på den baggrund, at målet gøres bindende for EU. Kommissionen foreslår, at målet gøres bindende for EU som helhed, men ikke bindende for de enkelte medlemsstater, for dermed at give medlemsstaterne større fleksibilitet i opfyldelsen af målet om drivhusgasreduktioner. Kommissionen foreslår, at målet opfyldes gennem frivillige indmeldte bidrag i nationale handlingsplaner fra medlemsstaterne som led i en, af Kommissionen foreslået, ny proces for forvaltning af EU's klima- og energipolitik. Denne nye proces for forvaltning er beskrevet nedenfor. Kommissionen foreslår, at der ikke fastsættes nye sektormål for vedvarende energi efter 2020. Kommissionens forslag indebærer, at det nuværende direktiv om fremme af anvendelse af vedvarende energikilder (2009/28/EF) revideres for perioden efter 2020.

Vedrørende **energieffektivitet** afventer Kommissionen den kommende evaluering af energieffektivitetsdirektivet (2012/27/EU), som Kommissionen skal forelægge senest den 30. juni 2014. Herefter vil Kommissionen vurdere, hvorvidt der skal foreslås yderligere tiltag til opfyldelse af 20 pct. målsætningen for 2020 samt eventuelle mål for energieffektivitet eller energiintensitet for 2030. Kommissionens analyser viser, at reduktionsmålet for drivhusgasser på 40 pct. i 2030 vil kræve energibesparelser svarende til ca. 25 pct. i 2030. Kommissionen understreger betydningen af et fortsat stærkt fokus på energieffektiviseringer i alle sektorer i forhold til at opfylde EU's langsigtede klima- og energipolitiske målsætninger.

Udover ovenstående punkter fremhæver Kommissionen i meddelelsen følgende emner, som værende vigtige for 2030-rammen:

- **Reform af EU's kvotehandelssystem**

Kommissionen præsenterede i 2012 en rapport om status for kvotehandelssystemet, der blandt andet påpegede, at der er akkumuleret et stort overskud af kvoter, som vil være til stede også efter 2020. For at kvotehandelssystemet kan fungere efter hensigten og levere det nødvendige prissignal til at stimulere investeringer i lavemissionsteknologier, foreslår Kommissionen en markedsstabiliseringsmekanisme, der skal træde i kraft i 2021. Dette forslag er beskrevet yderligere i et selvstændigt forslag fra Kommissionen.

- **Gennemførelse af det indre energimarked**

Gennemførelse af det indre energimarked for både elektricitet og gas skal bidrage til et konkurrencedygtigt og omkostningseffektivt energisystem. Kommissionen fremhæver desuden, at støtte til markedsmodne energiteknologier, inklusive vedvarende teknologier, bør udfases i perioden 2020-2030, mens støtte til nyere og umodne teknologier stadig kan forekomme.

- **Konkurrencedygtig og prisbillig energi**

Kommissionen fremhæver energipriser som et centralt element for EU's konkurrenceevne og herunder særligt prisforskelle med konkurrerende markeder som eksempelvis USA og Kina. Kommissionen henviser desuden til en selvstændig meddelelse om energipriser udsendt parallelt med 2030-meddelelsen.

- **Fremme af forsyningssikkerhed**

Kommissionen fremhæver EU's stigende afhængighed af import af fossile brændsler, herunder særligt olie og gas. I 2012 udgjorde EU's importomkostninger til olie og gas ca. knap 3.000 mia. kr., eller 3,1 pct. af EU's BNP, hvilket er en stigning i forhold til gennemsnittet for perioden 1990-2011, hvor importomkostningerne udgjorde ca. 1350 mia. kr. Kommissionen lægger vægt på tre områder, der skal medvirke til at forbedre EU's forsyningssikkerhed: øget anvendelse af indenlandske vedvarende energikilder, diversificeret energiforsyning samt forbedret energiintensitet og energieffektivitet.

Kommissionens meddelelse indeholder forslag til en ny proces for forvaltning af EU's klima- og energipolitikker. Forslag skal sikre højere grad af sammenhæng og koordinering mellem de forskellige elementer, der udgør EU's samlede politik på klima- og energiområdet. Hovedelementet i forslaget er udarbejdelse af nationale planer for et konkurrencedygtigt, sikkert og bæredygtigt energisystem. De nationale planer skal beskrive, hvordan medlemsstaterne påtænker at opfylde nationale og EU-mål på klima- og energiområdet på baggrund af vejledning udarbejdet af Kommissionen. Kommissionen vil herefter evaluere planerne i lyset af EU's overordnede målsætninger og påbegynde en iterativ proces med de enkelte medlemsstater med henblik på styrkelse af planerne. Yderligere vil Kommissionen fremlægge periodiske rapporter om indikatorer for konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig energi.

Kommissionen fremhæver desuden disse komplementære politikker i meddelelsen:

- **Transportsektoren**

Kommissionen fremhæver målet om drivhusgasreduktioner på 60 pct. i 2050 i forhold til 1990 og ca. 20 pct. i 2030 i forhold til 2008. Kommissionen fremhæver, at der er behov for yderligere tiltag for at sikre opfyldelsen af disse mål.

- **Landbrug samt udledninger og optag i jorde og skove (LULUCF)**

Kommissionen lægger op til at udledninger og optag fra jorde og skove skal indgå i en fremtidig 2030-ramme, eventuelt i form af samlet særskilt regulering af landbrug og LULUCF, men kommer ikke med endeligt forslag til, hvordan dette skal ske.

- **CO₂-opsamling og -lagring (CCS)**

Kommissionen fremhæver CO₂-opsamling og -lagring som en mulig vigtig teknologi for energisektoren og som et område, hvor der er behov for fortsat og øget forskning, udvikling og demonstration.

- **Innovation og finansiering**

Kommissionen fremhæver behovet for en styrket indsats for innovation samt finansiering heraf for at opfylde de klima- og energipolitiske målsætninger.

Næste skridt:

Kommissionen opfordrer i sin meddelelse Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet til at opnå enighed om, at EU giver tilsagn om et mål for interne drivhusgasreduktioner på 40 pct. i forhold til 1990 som led i de internationale klimaforhandlinger op til COP 21 i Paris i december 2015 samt, at EU bidrager positivt til FN's klimatopmøde i september 2014.

Herudover opfordrer Kommissionen Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet til at tilslutte sig et EU-mål for vedvarende energi på 27 pct. i 2030 samt tilslutte sig Kom-

missionens forslag til en ny proces for forvaltning af EU's klima- og energipolitik. Når evalueringen af energieffektivitetsdirektivet er gennemført senere i 2014, vil Kommissionen overveje mulige tiltag for energieffektivisering.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Udvalgene om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og Industri, Forskning og Energi har den 9. januar 2014 vedtaget en egen initiativrapport om EU's ramme for klima- og energipolitikkerne frem mod 2030, som svar på Kommissionens grønbog af 27. marts 2013. Initiativrapporten kalder på, at EU fastsætter følgende bindende mål for 2030:

- mindst 40 pct. drivhusgasreduktioner i forhold til 1990.
- 30 pct. vedvarende energi, som andel af det endelige energiforbrug.
- 40 pct. energieffektivitet

Rapporten nævner, at alle mål bør være bindende og gennemføres gennem individuelle, nationale mål under hensyntagen til hver enkelt medlemsstat situation og potentiale. Den blev vedtaget på plenarforsamlingen den 5. februar 2014.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Idet der er tale om en meddelelse, som ikke er retslig bindende, vil meddelelsen ikke have direkte konsekvenser for dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovmæssige konsekvenser

Meddelelsen medfører i sig selv ikke lovmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen medfører i sig selv ikke statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Hvis der senere i EU bliver vedtaget konkret lovgivning for EU's klima- og energipolitikker for perioden 2020-2030, vil det få væsentlige statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen medfører i sig selv ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Hvis der senere i EU bliver vedtaget konkret lovgivning for EU's klima- og energipolitikker for perioden 2020-2030, kan det få væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Beskyttelsesniveauet

Meddelelsen medfører ikke i sig selv konsekvenser for beskyttelsesniveauet i Danmark.

Hvis der senere i EU bliver vedtaget konkret lovgivning for EU's klima- og energipolitikker for perioden 2020-2030, kan det bidrage til at forbedre miljøbeskyttelsesniveauet.

8. Høring

Kommissionens meddelelse er den 22. januar 2014 sendt i høring i specialudvalget for klima-, energi- og bygningspolitik. Ved høringsfristens udløb den 6. februar 2014, var der indkommet 13 skriftlige høringssvar fra nedenstående aktører:

Biorefining Alliance finder det uholdbart, at udspillet fra Kommissionen hverken indeholder et forpligtende VE-mål for transportsektoren eller andre delmål. Foreningen peger på, at det er vanskeligt at forstå meddelelsen anderledes end, at EU er på vej væk fra 2020-målet om 10 pct. VE i transportsektoren. Dette vil ikke kun føre til manglende investeringer i bl.a. 2. generations biobrændstoffer efter 2020, men vil også sætte udviklingen frem mod 2020 i stå. Biorefining Alliance opfordrer regeringen til at arbejde for, at der også er forpligtende mål for biobrændstof til transport i perioden 2020-2030 og til at fortsætte og styrke den hidtidige kurs med at arbejde for et specifikt iblandingskrav for 2. generations biobrændstoffer.

Dansk Byggeri finder det positivt, at der allerede nu påbegyndes en fastsættelse af EU's energi-, og klimamål frem mod 2030, så rammevilkårene er kendt af erhvervslivet, og således at EU kan fastsætte sin position til de kommende internationale klimaforhandlinger. Dansk Byggeri støtter Kommissionens forslag om et nationalt drivhusgasreduktionsmål på 40 pct. i forhold til 1990, men beklager, at Kommissionen ikke allerede nu også er kommet med bindende målsætninger for energieffektivitet. Dansk Byggeri havde også gerne set bindende mål for energieffektivisering i 2030 på 40 pct. og et mål på 30 pct. for vedvarende energi. Dansk Byggeri håber, at Danmark i Ministerrådet vil arbejde for bindende målsætninger – også for energieffektivisering - og mener ikke, at Kommissionen bør lade fastsættelsen af et mål for energieffektivitet afvente en evaluering af energieffektivitetsdirektivet.

Dansk Energi bakker op om Kommissionens forslag om 40 pct. reduktion af udledningen af klimagasser i 2030 i forhold til 1990 opnået udelukkende ved reduktioner inden for EU og uafhængigt af en eventuel international klimaaftale. Dansk Energi mener ikke, at et mål for udledningen af drivhusgasser kan stå alene og efterlyser bindende mål for vedvarende energi og energieffektivitet. Dansk Energi finder Kommissionens forslag for udbygning af VE for uambitiøst og anfører, at et VE-mål er afgørende for industriens fortsatte milliardinvesteringer i industrialisering og innovation af næste generations VE-teknologier. Dansk Energi er enig meddelelse Kommissionens konklusioner i meddelelsen Energipriser og Omkostninger i EU, og anfører i den forbindelse, at EU's klima- og energipolitik ikke belaster europæisk konkurrenceevne. Energiomkostningerne udgør en meget lille andel af de samlede fremstillingsomkostninger. Dansk Energi noterer, at USA har opnået lavere gaspriser, mens resten af verden har uændret prisniveau. Samtidigt er der dog stor usikkerhed om det fremtidige gasprisniveau i USA.

Dansk Industri er overordnet tilfreds med Kommissionens udspil, der leverer en række grundige analyser af de forestående europæiske udfordringer. DI støtter et målsystem, som er indbyrdes afstemt og sikrer at kvoteprisen bliver et robust og markedsbestemt incitament til omstilling på tværs af teknologier. DI er tilfreds med forslaget om, at gratis-kvoter og særlige initiativer i forhold til Carbon Leakage er nødvendige, men ser gerne

et initiativ til harmonisering af kompensationen for el-intensive virksomheder. DI er tilfreds med Kommissionens forslag til governance struktur. DI finder det meget positivt, at Kommissionen også fokuserer på de energiomkostninger, som er en del af energi- og klimaudspillet. Organisationen anfører, at Kommissionens analyse af energipriser og omkostninger i EU har afsløret, at EU's statistiske beredskab på området har nogle mangler. Det er et særligt problem, at de analyserede forbrugsstørrelser ikke er repræsentative for EU's erhvervsvirksomheder. Hertil kommer, at opgørelserne af energipriser ikke er sammenlignelige EU-landene imellem.

Dansk Skovforening er overordnet tilfreds med, at Kommissionen tager hul på klima- og energipolitikken efter 2020 – men frygter samtidig, at berøringsangsten overfor skov og skovbrug består. Foreningen anfører, at EU burde interessere sig for, at der kan produceres langt mere biomasse i skovene, end der bliver gjort i dag. Foreningen håber, at den danske regering vil arbejde for, at skov også fremover vil blive betragtet som en attraktiv arealanvendelse, der både bidrager til at dække samfundets behov, vækst og udvikling og samtidig leverer klima-, natur- og miljøgoder.

EOF- Energi- og Olieforum støtter Kommissionens oplæg til EU's klima- og energipolitik i perioden 2020-2030. Foreningen understreger, at 40 pct. drivhusgasreduktion i 2030 er et vigtigt delmål frem mod målet for 2050 på 80-90 pct. reduktion, at målet må ses i sammenhæng med en international aftale, hvor resten af verden tilsvarende forpligter sig til bindende reduktionsmål i 2030, at en ændring af kvotehandelssystemet bør ske på baggrund af en tilbundsgående analyse af de konkurrencemæssige konsekvenser for europæisk industri, og at der frem mod 2030 fastsættes specifikke mål for bilers energieffektivitet og den øgede iblanding af avancerede biobrændstoffer i benzin og diesel.

Greenpeace mener ikke, at den foreslåede politiske ramme vil føre til de CO₂-reduktioner, som er nødvendige for at holde den globale opvarmning under 2oC. Greenpeace peger på, at forslaget vil reducere udviklingen af vedvarende energiteknologier, som er rene og til at betale. I stedet vil forurening, dyre kernekraftsteknologier og teknologier baseret på fossile brændsler få deres rolle cementeret i de kommende årtier. Greenpeace opfordrer regeringerne til at støtte tre bindende mål, herunder et klimamål for en intern reduktion af udledningen af klimagasser på mindst 55 pct. (i forhold til 1990), et mål for vedvarende energi på 45 pct. og et energisparemål på 40 pct. (i forhold til 2005). Regeringerne bør sikre, at alle mål, inklusive målet for vedvarende energi, bliver udmøntet i bindende nationale mål.

Landbrug og Fødevarer finder det afgørende, at klimapolitikken fastlægges globalt og peger på, at fastlæggelse af et 2030-regime må ses i sammenhæng med EU's vigtigste udfordring, opretholdelsen af regionens langsigtede konkurrenceevne i globalt perspektiv. Der bør således først tages endelig beslutning om målets størrelse efter indgåelse af en global klimaaftale på COP21 i Paris i december 2015. Foreningen anfører, at grøn omstilling ikke må ske på bekostning af virksomhedernes konkurrenceevne og ikke må medføre øget risiko for udflugning af produktion eller carbon leakage. Landbrug og Fødevarer synes, at det er ærgerligt, at kun CO₂-reduktionsmålet fordeles på nationalt niveau, mens målet for vedvarende energi udelukkende er på EU-niveau, og at der ikke er mål for energieffektivisering. Organisationen ønsker som udgangspunkt en videreførelse af det nuværende 2020 klima- og energiregime med tre bindende mål for henholdsvis CO₂-reduktioner, for vedvarende energi og for energieffektiviteten. Landbrug og Føde-

varer anser det endvidere for væsentligt, at rammen for klima- og energipolitikken fastholdes, fordi det vil medvirke til at skabe tillid til langsigtede politiske beslutninger og dermed investorsikkerhed. Organisationen finder det af særlig vigtighed, at bidrag fra transportområdet ikke overses og mener, at der frem mod 2030 skal være et sektorspecifikt VEmål for transportsektoren, herunder et undermål for avancerede biobrændstoffer gennem et obligatorisk iblandingskrav. Landbrug og Fødevarer vurderer, at målet om 27 pct. VE under alle omstændigheder vil blive nået med et mål for reduktionen af CO₂ på 40 pct. Foreningen anfører derfor, at det kunne være gavnligt at hæve målet til 30 pct. Landbrug og Fødevarer tilføjer, at et VE-mål udelukkende på EU-niveau kan medføre risiko for skævvridning i implementering og dermed risiko for, at visse medlemslande helt kan undgå at øge VE-udbredelsen.

Mellempolketligt Samvirke hilser det velkomment, at EU-Kommissionen anerkender, at biobrændstoffer produceret på fødevarer er uholdbart, og at det bør stoppe fra 2020.

Vindmølleindustrien ser positivt på forslaget om en bindende CO₂-målsætning på 40 pct. intern reduktion af udledningen af klimagasser og anfører, at et bindende mål på mindst 30 pct. for andelen af vedvarende energi i 2030 er af stor betydning for den danske vindmølleindustri, mens Kommissionens forslag om et mål om mindst 27 pct. vedvarende energi på EU-plan er uambitiøst. Vindmølleindustrien anfører, at et mål på 27 pct. de facto vil medføre opbremsning af udbygningstakten, idet den europæiske VE-andel vil blive udbygget med 10 procentpoint fra 2010 til 2020, mens Kommissionen nu blot lægger op til 7 procentpoint fra 2020 til 2030. Vindmølleindustrien peger på, at Europa-Parlamentet den 5. februar har sluttet op om en 2030-ramme med tre bindende mål, herunder et VE-mål på mindst 30 pct. bindende på medlemslandsniveau og byrdefordelt. På den baggrund opfordrer Vindmølleindustrien regeringen til at holde fast i det af regeringen oprindeligt udmeldte måltal på 30 pct. for vedvarende energi og arbejde for, at der ud fra dette måltal fastlægges bindende, nationale VE-mål for medlemslandene. Vindmølleindustrien noterer med tilfredshed, at Kommissionen i meddelelsen om energipriser og omkostninger i Europa pointerer, at industriens højere elpriser i Europa sammenlignet med prisniveauet i USA ikke kan henføres til VE-udbygningen. Foreningen noterer ligeledes med tilfredshed Kommissionens understregning af, at faldet i husholdningernes engroselpriser på 35-45 pct. over perioden 2008-2012 blandt andet kan tilskrives stigningen i el-produktionskapacitet med lave variable omkostninger, dvs. især vindkraft.

WWF Verdensnaturfonden mener, at det bør være en klar dansk prioritet at arbejde for at hæve niveauet for både det foreslåede CO₂-mål og VE-målet. Desuden bør der sættes et ambitiøst og bindende energieffektivitetsmål. WWF anbefaler i den forbindelse, at Danmark indgår alliancer med andre progressive medlemslande og anfører, at Europa-Parlamentet netop har vedtaget en rapport, som bakker op om et internt CO₂-reduktionsmål på mindst 40 pct. WWF opfordrer desuden regeringen til at arbejde for, at VE-målene ikke blot bliver bindende for EU som helhed, men også for de enkelte medlemslande. WWF påpeger, at energibesparelser er den billigste måde at opnå CO₂-reduktioner på, og at det er centralt, at der også sættes bindende energieffektivitetsmål for 2030. WWF nævner i den forbindelse, at Kommissionen bør holdes fast på, at den senest i efteråret 2014 kommer med et konkret forslag.

Danmarks Naturfredningsforening støtter op omkring WWF's høringssvar om 2030 meddelelsen.

DONG Energy er generelt positiv overfor Kommissionens udspil og byder Kommissionens opfordring til EU's stats- og regeringsledere om at fastsætte et nyt mål for CO₂-reduktioner på 40 pct. velkommen som et ambitiøst bidrag i retning mod det langsigtede klimamål for 2050. Kommissionens forslag om et bindende mål for vedvarende energi på minimum 27 pct. på EU-niveau i 2030 er tillige positivt, selvom DONG Energy gerne havde set et mere ambitiøst afsæt for de kommende forhandlinger med medlemslandene. Introduktionen af et nyt governance system baseret på nationale planer er et godt første skridt til implementering af det overordnede EU-mål, men for at kunne skabe den nødvendige sikkerhed for investeringer i fremtidige vedvarende energiprojekter og dermed sikre efterlevelsen og den endelige indfrielse af målet, er det afgørende med et juridisk forpligtende system med stærke beføjelser til Kommissionen. DONG Energy gør opmærksom på, at virksomheden fortsat analyserer dokumenterne i "pakken", og at ovenstående derfor er DONG Energys umiddelbare holdning.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke fyldestgørende kendskab til øvrige medlemslandes konkrete holdninger til Kommissionens meddelelse. På baggrund af medlemslandes høringssvar til Kommissionens grønbog fra marts 2013 forventes der dog at være divergerende holdninger til målene for 2030. En række lande har meddelt Kommissionen, at de ønsker et drivhusgasreduktionsmål på mindst 40 pct., mens andre lande lægger vægt på, at EU bør afvente en international forpligtende klimaaftale forud for fastsættelse af eventuelle mål. Flere lande ønsker et bindende mål for vedvarende energi, mens enkelte er modstandere af dette. Enkelte lande støtter, at der fastsættes et bindende mål for energieffektivitet. Vedtagelsen af nye mål på DER i marts kræver enstemmighed.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen og ser positivt på, at der arbejdes for at vedtage en ramme for klima- og energipolitikken for perioden efter 2020 i god tid inden de internationale forhandlinger ved UNFCCC konferencen (COP21) i Paris i december 2015.

Regeringen arbejder for en ambitiøs grøn klima- og energipolitik i EU, der kan bidrage til at skabe økonomisk vækst og beskæftigelse i Europa og til bæredygtig og effektiv brug af ressourcer. Regeringen lægger desuden vægt på, at EU bevæger sig mod opfyldelse af målsætning om, at de industrialiserede lande reducerer deres samlede drivhusgasudledninger med 80-95 pct. i 2050 i forhold til 1990 som et led i en samlet halvering af de globale udledninger, som EU's stats- og regeringsledere har tilsluttet sig.

Regeringen arbejder for forøgelse af EU's nuværende drivhusgasreduktionsmål til 30 pct. i 2020. For perioden efter 2020 arbejder regeringen for vedtagelse af bindende mål i EU for drivhusgasreduktioner, vedvarende energi og energibesparelser.

Konkret støtter regeringen – i lighed med en række andre lande - et bindende mål for reduktion af EU's interne drivhusgasudledning på mindst 40 pct. ift. 1990. Regeringen vil samtidig lægge vægt på, at der i udmøntningen af 2030-målene sikres bl.a. en acceptabel byrdefordeling mellem landene, der bl.a. tager højde for landenes samlede indsats, og mellem kvote- og ikke kvoteområdet, evt. ved ændret arkitektur. Endvidere vil regerin-

gen lægge vægt på, at EU-Kommissionen fremsætter forslag til fælles europæiske instrumenter, der sikrer incitament til at reducere drivhusgasudledningerne og fremme teknologiudviklingen, særligt indenfor centrale sektorer såsom transport.

Fsva. andelen af vedvarende energi, vil regeringen arbejde for, at det bindende EU-mål hæves fra 27 pct. til 30 pct. Regeringen arbejder endvidere for en ubureaukratisk og effektiv implementering af VE-målet – bl.a. af hensyn til investorsikkerhed.

Regeringen arbejder for et bindende mål for energieffektivisering, men endelig danske holdning fastlægges i lyset af evalueringen i 2014 af energieffektiviseringsdirektivet og efter fremlæggelse af et konkret forslag fra Kommissionen.

Endelig vil regeringen i forhandlingerne kunne støtte tiltag til forbedring, herunder et mål, for udbygning af energiinfrastruktur i EU.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Europa-Kommissionens forslag om at indføre en markedsstabiliserende reserve for EU's System for handel med CO2-kvoter

- Tidlig forelæggelse

KOM 2014 20/2

- Nyt notat

1. Resumé

Europa-Kommissionen har fremlagt et forslag til en markedsstabiliserende kvotereserve. Europa-Kommissionen anfører, at der er behov for en mekanisme som fra 2021 adresserer det store historiske kvoteoverskud i EU's kvotehandelssystem og samtidig modvirker eventuelle nye fremtidige kvoteoverskud. Europa-Kommissionen foreslår derfor oprettelse af en markedsstabiliserende kvotereserve, som er tiltænkt en prisudjævnende effekt på det lange sigt. Dette bl.a. med henblik på at øge incitamentet til at foretage investeringer i klimateknologier.

Forslaget er fremsat efter den almindelige lovgivningsprocedure. Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

En vedtagelse af forslaget kan medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning afhængigt af forslagets udformning.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har d. 22. januar 2014 fremsat et forslag (COM 2014 20/2) til en beslutning om fra 2021 at indføre en markedsstabiliserende reserve for EU's system for handel med CO2-kvoter.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192.1 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer vedtagelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat samtidig med Europa-Kommissionens meddelelse om rammen for klima- og energipolitikkerne i EU frem til 2030 og kan ses i sammenhæng hermed.

Forslaget skal desuden ses på baggrund af, at Europa-Kommissionen i november 2012 offentliggjorde en meddelelse om kvotemarkedets funktion, hvori Europa-Kommissionen oplyste forskellige mulige optioner for at opstramme EU's kvotehandelssystem. Kommissionen anfører, at forslaget skal ses som opfølgning på Kommissionens høring af meddelelsen om kvotemarkedets funktion samt den offentlige debat herom ved Europa-Kommissionens opfølgende møder med interessenter og medlemslande i 2013.

3. Formål og indhold

Europa-Kommissionen anfører i sin begrundelse for fremsættelsen af forslaget, at EU's kvotehandelssystem er karakteriseret ved, at der er opstået en stor ubalance mellem udbud og efterspørgsel efter kvoter. Der er opstået et kvoteoverskud på ca. 2 mia. kvoter, især som følge af den økonomiske krise, men også pga. en større anvendelse af internationale kreditter end forventet. Overskuddet kan ifølge Europa-Kommissionen vokse til mere end 2,6 mia. kvoter i 2020. Desuden viser Europa-Kommissionens konsekvensvurdering, at der kan vedblive at være et stort kvoteoverskud frem mod 2030, selvom der i EU måtte blive vedtaget et drivhusgasreduktionsmål i 2030 og den heraf følgende reduk-

tion af den årlige kvotemængde fremadrettet. Europa-Kommissionen anfører, at det store kvoteoverskud medfører en lav kvotepris og dermed følgende lavt incitament til at investere i klimateknologier. Europa-Kommissionen anfører endvidere, at lave kvotepriser kan øge de samlede omkostninger til at indfri mere langsigtede klimamålsætninger.

Kommissionen anfører, at der er behov for en mekanisme, som adresserer det historiske kvoteoverskud og samtidig modvirker eventuelle nye fremtidige kvoteoverskud. Den foreslåede markedsstabiliserende reserve er tiltænkt en prisudjævnende effekt på lang sigt.

På den baggrund har Europa-Kommissionen foreslået at etablere en permanent markedsstabiliserende reserve af kvoter med ikrafttrædelse i 2021. Ifølge forslaget skal der fra 2021 årligt automatisk overføres 12 % af kvoteoverskuddet i cirkulation på markedet til en markedsstabiliserende reserve, hvis overskuddet af kvoter i cirkulation er større end 833 mio. Kvoter, der overføres til reserven, tages fra medlemslandenes puljer af kvoter til auktionering.

”Kvoteoverskuddet i cirkulation på markedet” i et givent år defineres som summen af antallet af kvoter udstedt samt anvendte JI/CDM klimakreditter siden 2008 og frem til det givne år fratrukket summen af emissioner plus antallet af annullerede kvoter siden 2008 og frem til det givne år og fratrukket antallet af kvoter, der var overført til reserven inden det givne år. Den første opgørelse af ”Kvoteoverskuddet i cirkulation på markedet” skal ske i 2017.

Det foreslås tillige at udsætte auktionering af en del kvoter fra 2020 til 2021 og 2022, hvis mængden af kvoter til auktion i 2020 er mere end 130 % af den gennemsnitlige auktionsmængde i 2021 og 2022. Dette for at udjævne den store mængde af kvoter, der kan komme til auktionering i 2020 (det sidste år i handelsperioden 2013-20). Netop i året 2020 ventes dels auktionering af kvoter, der bliver tilbageholdt fra årene 2014-16 (som følge af ”backloading”), dels en ekstra stor auktionering af tiloversblevne kvoter fra årene 2013-19. Der kan i 2020 være tiloversblevne kvoter fra EU-reserven til etablering af nye anlæg og produktionsudvidelser samt kvoter, som ikke er blevet tildelt pga. lukning af anlæg mm. Ifølge Kvotedirektivets regler auktioneres disse kvoter i 2020.

Omvendt tilbageføres automatisk 100 mio. kvoter fra reserven til medlemslandenes auktionpuljer, hvis kvoteoverskuddet i et givent år bliver mindre end 400 mio. kvoter. Hvis der refterer færre end 100 mio. kvoter i reserven frigives den resterende kvotemængde. Selvom kvoteoverskuddet i et givent år ikke er under 400 mio. kvoter, frigives der 100 mio. kvoter, såfremt kvotemarkedet inden for seks måneder bliver udsat for mindst en tredobling af kvoteprisen set ift. de to forudgående års gennemsnitlige kvotepris.

Kriterierne, herunder den årlige procentandel af kvoter der overføres til reserven (de 12 %) og størrelsesordenen af grænseværdien for kvoteoverskuddet (de 833 mio. kvoter), kan revideres fra 2026 efter en bedømmelse af reservens funktionsmåde indtil da.

Reserven fortsætter efter 2030 og eventuelle kvoter i reserven vil automatisk blive fornyet ved auktioneringsperiodens udløb.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Procedurer vedrørende auktionering af kvoter i EU's kvotehandelssystem er harmoniseret gennem EU's direktiv for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Kommissionen vurderer på den baggrund, at ændringer af disse procedurer kun kan ske på foranledning af forslag fra Kommissionen, og at nærhedsprincippet er overholdt.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da fastsættelsen af procedurerne for auktionering af kvoter fastsættes i EU's direktiv for handel med kvoter for drivhusgasemissioner samt i auktioneringsforordningen.

6. Gældende dansk ret

EU's Direktiv 2003/87/EF (kvotehandelsdirektivet) og direktiv 2008/101/EF (luftfartskvotedirektivet) er gennemført i dansk lovgivning ved lov om CO₂-kvoter.

7. Konsekvenser

Lovmæssige konsekvenser

Vedtagelse af forslaget vil skulle effektueres ved ændring af EU's auktioneringsforordning. Forordningen har direkte retsvirkning i medlemsstaterne. En vedtagelse af forslaget kan medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning afhængigt af forslagets udformning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Kvoteprisen er faldet til et lavt niveau og ligger p.t. på ca. 40 kr. Ifølge Europa-Kommissionens konsekvensanalyse kan kvoteprisen i et referencescenarie ligge på cirka samme niveau i 2015 og stige til ca. 75 kr. i 2020.

Europa-Kommissionen har ikke i sin konsekvensvurdering foretaget beregninger af pris-effekten af en kvotereseerve, fordi det er meget vanskeligt at vurdere. Kommissionen bemærker endvidere, at der indtil videre stort set ikke er nogle markedsanalytikere, som har forsøgt at estimere den mulige pris-effekt af en kvotereseerve som den foreslåede.

Pga. usikkerheden om kvoteresevens effekt på kvoteprisen anfører Kommissionen, at det er svært at vurdere forslagets betydning for medlemsstaternes provenu fra auktionering. Fra 2021 afhænger forslagets effekt på statens provenu af, om reduktionen i de årlige mængder af kvoter til auktionering opvejes af en højere kvotepris.

Hvis forslaget øger kvoteprisen, vil det kunne medføre højere omkostninger til kvotebelagte virksomheders kvotekøb. Ifølge Kommissionens konsekvensvurdering har mange kvotebelagte anlæg i konkurrenceudsatte sektorer dog hidtil fået tildelt flere kvoter end deres kvotebehov og vil også fremover modtage gratis kvoter, hvilket mindsker behovet for kvotekøb for mange anlæg.

En øget kvotepris medfører en forøget pris på elektricitet. Samtidig vil en højere kvotepris dog kunne sænke støttebehovet til finansiering af anvendelsen af vedvarende energiformer til elproduktion i form af et lavere PSO-bidrag.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at medføre øgede administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Beskyttelsesniveauet

Forslaget påvirker ikke beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Kommissionens forslag er sendt i høring i specialudvalget den 22. januar med fri studløb den 6. februar 2014. De indkomne høringssvar kan resumeres som følger:

Dansk Industri (DI) er åben for overvejelser om en såkaldt stabiliseringsmekanisme i kvotesystemet. Dette med henblik på at fremme investeringssikkerheden og imødegå uheldige ad hoc initiativer som backloading. Det centrale heri bliver fastlæggelse af kriterierne for en "kvotereseerve". Det er vigtigt for DI, at kvotesystemet forbliver markedsbaseret med en fleksibilitet i kvoteprisdannelsen indenfor rammerne af den nævnte stabiliseringsreserve. DI kan i øvrigt ikke umiddelbart støtte isolerede indgreb i kvotesystemet før 2020.

Dansk Energi (DE) bakker overordnet op om Kommissionens forslag om en strukturel reform af ETS og forslaget om en reserve. Samtidig er DE usikker på, om forslaget er tilstrækkeligt til at sikre et robust kvotehandelssystem, hvor det er CO₂-kvoteprisen som driver investeringerne og teknologivalget. DE mener, at forslaget bør træde i kraft så hurtigt som muligt – senest i 2017. Da der er tale om en kvotereseerve, som ikke vil ændre på det overordnede CO₂-mål i 2020, bør det kunne implementeres umiddelbart. DE har desuden en række spørgsmål til kvotereservens funktion og effektivitet.

Landbrug & Fødevarer bakker op om, at EU ændrer kvotehandelsdirektivet og indfører denne reserve, dog set i sammenhæng med en revision af "carbon leakage"-reglerne. Landbrug & Fødevarer vil derfor kraftigt opfordre Energistyrelsen til at være opmærksom på, at den forestående revision af carbon leakage-reglerne i perioden efter 2020 bør indeholde nye initiativer mhp. at begrænse risikoen for carbon leakage. Carbon leakage-initiativer bør udmøntes i en individuel national proces snarere end i en sektorspecifik vurdering af eksportstrømme hos aktører i kvotesystemet.

DONG finder, at det konkrete lovgivningsforslag om strukturel reform post 2020 er et positivt tiltag med hensyn til at skabe mere tillid til systemet. Dette skal særligt ses i lyset af prisudviklingen på markedet de seneste år, hvor systemet ikke har haft den tiltænkte effekt i forhold til at være drivende kraft i den grønne omstilling.

Vindmølleindustrien ser positivt på forslaget om en markedsreservemekanisme, men finder, at supplerende virkemidler er nødvendige for at opnå investeringssikkerhed og langsigtede klare rammer. Vindmølleindustrien peger i den sammenhæng bl.a. på behovet for at fastsætte bindende mål for anvendelsen af vedvarende energi.

Energi- og Olieforum finder, at den foreslåede reform af kvotehandelssystemet kan reducere europæisk industris konkurrenceevne. Ved ensidige europæiske reduktionsmål eller øgede CO₂-kvotepriser mister de danske og øvrige europæiske raffinaderier konkurrenceevne i forhold til deres internationale konkurrenter til skade for beskæftigelsen, klimaet og forsyningsikkerheden. En ændring af kvotehandelssystemet bør derfor ske på baggrund af en tilbundsående analyse af de konkurrencemæssige konsekvenser for europæisk industri – herunder raffinaderierne.

Dansk Byggeri byder forslaget til at reformere kvotesystemet velkommen, så det fremover sikres, at kvotesystemet i højere grad kan medvirke til at fremme investeringer i energieffektivisering og vedvarende energi. Det er positivt, at forslaget sigter på en mere permanent løsning, så der ikke løbende laves uforudsete indgreb i kvotesystemet. Dansk Byggeri undrer sig dog over, at den nye markeds-stabilitets-reserve først ventes at træde i kraft i 2021.

WWF mener umiddelbart ikke, at forslaget får gjort godt nok op med det store antal overskydende kvoter. Der er behov for en mere vidtgående strukturel reform, hvis kvoteprisen skal bringes op på et tilstrækkeligt højt niveau til at bidrage til at drive den grønne omstilling.

Danmarks Naturfredningsforening støtter op omkring WWF's høringssvar.

Samlenotatet er sendt i høring i specialudvalget i perioden 31. januar til 6. februar 2014. De på specialudvalgsmødet afgivne bemærkninger var enslydende ift. ovenstående høringssvar.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget er blevet sat på dagsordenen til en præsentation i Rådets arbejdsgruppe. Andre landes holdninger til forslaget kendes endnu ikke. Forslaget er endnu ikke sat på dagsordenen til et rådsmøde.

Generelt har medlemslandene ifm. behandlingen af ”backloading-forslaget” vist sig meget splittede i spørgsmålet om strukturel reform af kvotehandelssystemet, og der har ikke været et flertal til permanent at annullere overskydende kvoter.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark støtter EU's kvotesystem som udgangspunktet for den fælles regulering af CO₂-udledningerne inden for EU.

Regeringen mener, at EU's kvotemarked bør styrkes ved strukturelle reformer, der kan skabe langsigtede investeringshorisonter for europæiske virksomheder.

Regeringen arbejder, jf. regeringsgrundlaget, for at øge EU's mål for reduktion af drivhusgasudledningen fra 20 pct. til 30 pct. i 2020 ift. 1990, hvilket bl.a. ville indebære permanent annullering af et stort antal CO₂-kvoter permanent.

Regeringen har sammen med otte andre lande afgivet en erklæring om behovet for en strukturel reform af EU's kvotehandelssystem ifm. Rådets vedtagelse af Kommissionens forslag om at forsinke auktioneringen af kvoter – det såkaldte ”backloading-forslag”. Som opfølgning på vedtagelsen har Danmark tillige i klimakomiteen stemt for forsinkelse af 900 mio. kvoter fra årene 2014-16 til årene 2019-20.

Som et udgangspunkt for de kommende forhandlinger hilser regeringen således Kommissionens forslag om en permanent reserve velkommen. Regeringen vil dog i forhandlingerne lægge vægt på, at Kommissionen nærmere dokumenterer kvotereservens effekt på kvoteprisen.

Derudover lægges der vægt på, at der fremadrettet i relevante forhandlinger arbejdes for at mindske antallet af gratiskvoter til industrien. Endvidere lægger regeringen vægt på, at alle EU-lande bidrager til reserven jf. deres andel af auktionskvoter, som foreslået af Kommissionen.

Endeligt lægger regeringen vægt på, at reserven får den størst mulige effekt på kvotepri- sen – fx gennem tidligere ikrafttrædelse, overflytning af flere kvoter og strammere reg- ler for tilbageførelse af kvoter også for at medvirke til, at statens provenu ved salg af kvoter ikke påvirkes negativt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (Ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen). COM(2013) 768

samt **Forslag til ændringer af EU forordning nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af 2. forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen. COM(2013) 769**

- *Tidlig forelæggelse*

KOM(2013) 768 og KOM(2013) 769.

- *Opdateret notat*

1. Resumé

EU-Kommissionen har den 6. november 2013 fremsat forslag til Rådets afgørelse vedr. EU's ratifikation af Doha-ændringerne og den anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen. EU's mål for perioden vil være et udledningsniveau på 80 pct. af niveauet i 1990 set som et gennemsnit over perioden. Dette svarer til den samlede europæiske reduktionsindsats, der er aftalt under Klima- og Energipakken fra 2008, og forslaget vil derfor ikke have selvstændige konsekvenser i forhold til hverken den europæiske eller danske klimapolitik, der ikke bliver stillet yderligere reduktionskrav. EU forpligter sig i fællesskab og inkluderer Island i denne fællesskabsforpligtelse. EU som fællesskab tildeles Kyoto-udledningsrettigheder svarende til de planlagte ETS-kvoter (de kvoteomfattede sektorer), mens de enkelte medlemsstater tildeles Kyoto-enheder svarende til deres målsætning inden for de ikke-kvotefattede sektorer (non-ETS). LULUCF og udledningerne fra NF₃ inkluderes i opgørelserne under Kyotoprotokollen, selvom de ikke er omfattet af Klima- og Energipakken. EU Kommissionen forventer ikke, at dette vil have betydning for mulighederne for at leve op til forpligtelserne, men vil følge især LULUCF nøje.

Med forslaget følger et forslag til ændringer i EU forordning 525/2013 – overvågningsmekanismen – således, at man sikrer den tekniske gennemførelse af deltagelsen i anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen.

Forslagene forventes ikke at påvirke eksisterende dansk lovgivning. Folketinget vil efterfølgende skulle træffe beslutning om dansk ratifikation af Doha-ændringerne på baggrund af Rådets afgørelse.

2. Baggrund

Kommissionens har ved COM(2013) 768 og COM(2013) 769 af 6. november 2013 fremsat: 1) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (ratifikation af den anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen), 2) Forslag til ændringer af EU forordning nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen. Forslagene er oversendt til Rådet d. 6. november 2013 i dansk sprogversion. Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 192(1) og artikel 218(6)(a).

Forslagene skal vedtages med kvalificeret flertal i Rådet. Ratifikation af anden forpligtelsesperiode for Kyotoprotokollen er en rådsbeslutning, der kræver Europa-Parlamentets godkendelse af, at Unionen indgår anden forpligtelsesperiode, mens ændringen af forordningen Overvågningsmekanismen skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

På den attende partskonference (COP18) under De Forenede Nationers Rammekonvention om klimaændringer, afholdt i Doha, Qatar, i december 2012, traf parterne beslutning om, at der skal være en anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer, når den første periode udløber med udgangen af 2012 ("Doha-ændringen"). Anden forpligtelsesperiode vil løbe i perioden fra 1. januar 2013 til 31. december 2020.

Under første forpligtelsesperiode (2008-2012) opfyldte EU og medlemsstaterne deres forpligtelser i fællesskab. Ved vedtagelse af Doha-ændringen i december 2012 gav EU og medlemsstaterne udtryk for, at de også i anden forpligtelsesperiode har til hensigt at opfylde deres forpligtelse i fællesskab og gøre det sammen med Kroatien og Island.

Med Kommissionens forslag til ratifikation er vilkårene for den fælles opfyldelse, beskrevet og fastlagt. Når forslaget er vedtaget, og EU dermed har fastlagt ratifikationsteksten for den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen, vil samtlige medlemsstater skulle gennemføre en national ratifikationsproces. Den nationale ratifikation vil ske på baggrund af den endelige ratifikationstekst, der opnås enighed om i EU, og der vil i sagens natur ikke være mulighed for at justere på vilkår og lignende i denne fase.

Det er forventningen, at EU's ratifikationstekst vil være på plads i løbet af første halvdel af 2014, og Kommissionen lægger op til, at de nationale ratifikationsprocesser i medlemsstaterne bør være tilendebragt senest den 16. februar 2015 med henblik på EU's og medlemsstaternes samtidige ratifikation umiddelbart derefter.

3. Formål og indhold

Forslaget til Rådets afgørelse om ratifikation danner grundlaget for EU's indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen. Forslaget skal vedtages med Europa-Parlamentets godkendelse. Forslaget indeholder desuden i to vedlagte bilag en række specifikationer af vilkårene for opfyldelse af EU's forpligtelse. Selve Doha-ændringerne er ligeledes vedlagt ratifikationsudkastet.

Hovedindholdet i Doha-ændringerne til Kyotoprotokollen er følgende:

- Parterne påtager sig reduktionsmål for perioden 2013-2020. Parternes gennemsnitlige udledning pr år i perioden må ikke overskride reduktionsmålet. EU forpligtiger sig i den forbindelse til ikke at udlede mere end 80 pct. af udledningsniveauet i 1990.
- NF₃ (Nitrogentriflourid) føjes til listen over drivhusgasser under Kyotoprotokollen, og parterne vil fremover stå til regnskab for udledningen af NF₃. De historiske udledninger af NF₃ er i EU meget lave (næsten nul), men der er en stigende global trend, og gassen er en stærk drivhusgas.
- Kyotoprotokollen tilføjes en såkaldt "Ambitionsmekanisme". Det vil fremover være nemmere for en part at opjustere sit formelle reduktionsmål, skulle der være vilje hertil. Tidligere krævede det konsensus blandt parterne forud for en vedta-

gelse og genratifikation af tre fjerdedele af parterne, før den kunne træde i kraft. Fremover vil et nyt, skærpet mål kunne vedtages af en part, såfremt der ikke er tre fjerdedele af parterne, der gør indsigelse. Ikrafttrædelse vil ikke længere kræve ratifikation. EU har været fortalere for denne ændring, da man som følge af forpligtelsesperioden længde (8 år mod tidligere 5 år) ønskede at gøre det lettere at opjustere målet undervejs.

- Tilpasning af emissionstildelingene: For at sikre, at emissionerne i perioden 2013-2020 ikke stiger, lægges der et loft over tildelingen af emissionstilladelser. Loftet betyder, at de gennemsnitlige udledninger i årene 2013-2020 ikke overstiger gennemsnittet af udledningerne i 2008-2010. Dette er uden betydning for EU som helhed, hvor de samlede udledninger udviser et fald siden 2008-2010.
- Der indføres en afgift på 2 pct., der falder den første gang der foretages en international overførelse af Kyotoprotokollens emissionsenheder (AAU'er) – dvs. en handel mellem lande - samt ved udstedelse af emissionsreduktionsenheder (ERU'er) – den såkaldte ”del af indtægterne”. Indtægterne herfra skal gå til den internationale klimafond.
- Effekterne af skovforvaltning bliver obligatorisk i perioden 2013-2020. Skovforvaltning er et delelement af LULUCF, der dækker over effekten af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug. LULUCF-sektoren kan dels optræde som netto-udledningskilde, der vil belaste det samlede drivhusgasregnskab, og dels som netto optag, hvorved der genereres en såkaldt Removal Unit (RMU-kredit), der bruges til at forbedre det samle drivhusgasregnskab. Parterne til Kyotoprotokollen skal fremover i, relation til deres Kyoto-regnskab, inkludere effekterne fra skovbrug, både fra ny skov plantet efter 1990 og fra forvaltning af skov fra før 1990. Skovforvaltningen var ikke obligatorisk under 1. forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen. Endvidere vil effekten af forvaltning af skove fra før 1990 fremover blive vurderet ud fra et referenceniveau (den forventede udvikling i skovens biomasse). Tidligere blev effekten baseret på tilvæksten underkastet en mængdebegrænsning. Ændringen vil i store træk betyde, at bidraget fra skove fra før 1990 forventes at blive meget lavt. For lande, der har tilvalgt det, er der en forpligtelse til fortsat at opgøre og rapportere effekten af forvaltningen af landbrugsjorde og græsningsarealer.

Vedlagt forslaget til Rådets afgørelse om ratifikation er 2 bilag, der beskriver de specifikke rammer for EU's opfyldelse af forpligtelserne. Hovedpointerne i bilag I (**Meddelelse om vilkårene for fælles opfyldelse**) er:

- EU opfylder i fællesskab. Som under første forpligtelsesperiode vil EU opfylde reduktionsmålet i fællesskab. De enkelte medlemsstater vil derfor ikke få et særskilt reduktionsmål i opgørelsen over reduktionsmål for perioden 2013-2020.
- EU's fællesskabsindsats omfatter Island. Island indgav i 2009 til Rådet en anmodning om at blive en del af den fælles EU forpligtelse, hvilket Rådet hilste velkommen. Der er redegjort for principperne for Islands deltagelse i den fælles forpligtelse i forslaget til ratifikationen. Da Island ikke er (og ved EU's ratifikation af Doha-ændringerne ikke forventes at være) medlem af EU, skal der indgås en separat international aftale mellem EU, medlemsstaterne og Island, hvor Islands emissionsniveau fastsættes. Disse forhandlinger foregår i et særskilt forløb. Både EU og samtlige medlemsstater vil skulle ratificere aftalen med Island.

- Hver medlemsstat kan øge sin reduktionsindsats ved at annullere Kyoto-enheder; en skærpelse af det samlede EU mål i forbindelse med ambitionsmekanismen kan kun ske i fælleskab.
- EU betragter annulleringsmekanismen i Doha-ændringerne som gældende for EU som helhed. EU vil ikke få annulleret emissionstilladelser som følge af denne tilpasningsmekanisme.
- EU's fordeling af Kyoto-emissionsenheder vil være tilpasset Klima- og Energipakkens struktur. Tildelingen af Kyotoprotollens emissionsenheder (AAU'er), der knytter sig til emissioner fra den kvoteomfattede sektor (ETS) vil ske til EU som helhed, mens emissionsenhederne, der knytter sig til de ikke-kvoteomfattede sektorer (non-ETS) vil blive tildelt de enkelte lande.
- Mængden af emissionsenheder (AAU'er) tildelt de enkelte medlemsstater (vedr. de ikke-kvoteomfattede sektorer) vil være lig den mængde, medlemsstaterne er blevet tildelt under Klima- og Energipakkens byrdefordelingsaftale vedr. non-ETS-udledninger. Den konkrete mængde er beskrevet i bilaget. Tallet for Island udestår indtil den internationale aftale med Island er på plads.
- Reduktion af NF_3 indgår ikke i Klima- og Energipakkens struktur, da udledningerne vurderes at være ubetydelige. Med ratifikationen vil NF_3 fremover skulle indgå i medlemsstaternes emissionsopgørelse, og modregnes i de nationale emissionstildelinger.
- Effekten af LULUCF indgår ikke i Klima- og Energipakkens struktur, men med ratifikationen bliver det obligatorisk at inddrage LULUCF-effekten af ny skov fra efter 1990 samt forvaltning af skov fra før 1990 i Kyoto-opgørelsen. Medlemslandene vil derfor skulle opgøre effekterne (positive eller negative) af skovforvaltning etc. i forhold til Kyoto-forpligtelsen, og med udgangspunkt i de AAU'er, der er tildelt de enkelte medlemsstater, mens de samme LULUCF-effekter ikke vil have nogen indflydelse i forhold til de mål, der er sat med Klima- og Energipakken. EU Kommissionen antager pga. ændring i metoden (udvikling i forhold til reference-forløb), at det samlede europæiske bidrag fra LULUCF er omkring nul, men vil følge udviklingen nøje. Skulle medlemsstater, trods fornuftige politikker på området, opleve store, uforudsete udledninger fra LULUCF-sektoren, vil Kommissionen overveje at foreslå en mekanisme, der kan bistå enkelte medlemsstater. Forslaget tager ikke stilling til hvad medlemsstaterne kan bruge udstedte RMU-kreditter til, hvorfor det står landene frit for at annullere disse kreditter – f.eks. som led i en mere ambitiøs national klima-målsætning.
- Gennemførelse af rapporteringsforpligtelser. Ifg. Kyotoprotokollen skal parterne senest den 15. april 2015 forelægge en rapport for at lette beregningerne af emissionstildelinger og sikre overvågningsforpligtelserne. Kommissionen vil på vegne af EU udarbejde denne rapport.

Bilag II (Kompetenceerklæring) ajourfører den kompetenceerklæring, der blev udfærdiget i forbindelse med Kyotoprotokollen i 2002. Den indeholder nu samtlige 28 medlemsstater.

Kroatien er pr. 1. juli 2013 indtrådt som medlem i EU. Vilkårene for den fælles opfyldelse og indgåelse af Doha-ændringen vil derfor gælde for Kroatien på samme måde som for de øvrige medlemsstater. Kommissionen har i den forbindelse truffet gennemførelsesafgørelse om et emissionsniveau, der er tildelt Kroatien.

Sammen med forslaget til ratifikation har EU Kommissionen fremsendt forslag til forordning om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (Overvågningsmekanismen) for så vidt angår den tekniske gennemførelse af Kyoto-protokollen efter 2012.

Forslaget skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Forslaget lægger op til, at Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter, der skal håndtere eksempelvis:

- processer for administration af transaktioner af Kyoto-enheder i og mellem EU's, medlemsstaternes samt Islands nationale registre;
- bogføringsprocesser for overgangen mellem første og anden periode af Kyoto-protokollen
- oprettelse og vedligeholdelse af reserver for både første og anden forpligtelsesperiode
- sikre, at bogføringen af anvendelsen af afgiften på indtægterne ved udstedelse af udledningstilladelser tilpasses kravene i EU's lovgivning

De opridsede ændringer, der planlægges gennemført gennem delegerede retsakter, er primært af teknisk karakter og forudsættes for EU's deltagelse i Kyoto-protokollens anden periode. De konkrete ændringer af regler etc. vil finde sted i forordning nr. 389/2013 (registerforordningen) og vil først blive udformet, når ændringsforslaget er vedtaget.

Såfremt ratifikationen af den anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollengennemføres, vil der være behov for at gennemføre ændringerne i "Overvågningsmekanismen", hvorfor de to forslag er nært forbundne. Behandlingen af ændringsforslaget vil ske parallelt med forslaget til ratifikation, hvorfor forslagene præsenteres i samme notat.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 192(1) og artikel 218(6)(a) godkende forslaget om ratifikation af anden forpligtelsesperiode under Kyoto-protokollen. Der foreligger endnu ikke en udmelding fra Europa-Parlamentet på dette område og dette forventes først, når Rådet har fastlagt sin holdning.

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF artikel 192(1) inddrages i den almindelige lovgivningsprocedure forud for en vedtagelse af ændringen af Overvågningsmekanismen. Der foreligger p.t. endnu ingen officielle udtalelser eller andre tilkendegivelser fra Europa-Parlamentet. Man har dog besluttet, at sagen skal behandles i Miljøudvalget og valgt en rapportør fra den Konservative gruppe. Der er uofficielt blevet tilkendegivet en vilje fra rapportørens side til at forsøge at gennemføre processen og afslutte en første-læsningsaftale med Rådet inden Europa-Parlamentet opløses forud for nyvalg i maj 2014.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet vurderes ikke at være relevant. Danmark har allerede tilsluttet sig den fælles europæiske klimapolitik og i den forbindelse forholdt sig til spørgsmålet om nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ratifikationsforslaget vil ikke påvirke eksisterende dansk lovgivning. Folketinget vil efterfølgende skulle træffe beslutning om dansk ratifikation af Doha-ændringerne på baggrund af Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen.

Det vurderes, i udgangspunktet, at forslaget til ændring af overvågningsmekanismen ikke vil påvirke dansk lovgivning, dog vil der kunne være konsekvenser af teknisk og ikke-væsentlig karakter som følge af Kommissionens bemyndigelse til at udstede delegerede retsakter under overvågningsmekanismen. Disse konsekvenser vil være af administrativ karakter og forekomme i relation til kvoteregisterloven.

7. Konsekvenser

Forslaget til ratifikation af den anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen vil i overordnede træk ikke have selvstændige konsekvenser i forhold til hverken den europæiske eller danske klimapolitik. EU's Klima- og Energipakke sikrer, at EU når Kyoto-målsætningen for perioden 2013-2020, og ratifikationen betyder derfor ingen øgede reduktionsbyrder for EU eller medlemsstaterne. Ratifikationen ændrer ligeledes ikke ved den europæiske model for klimapolitik med et fælleseuropæisk kvotemarked og en række nationale ikke-kvotekomfattede målsætninger. Ratifikationen vurderes derfor umiddelbart ikke at have nogen selvstændige statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller administrative konsekvenser eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det foreligger dog en mulighed for en samfundsøkonomisk og statsfinansiell omkostning i relation til "del af indtægterne"-mekanismen under Doha-ændringerne, men den vurderes at være af ubetydelig størrelsesorden, som det beskrives nedenfor.

Beskyttelsesniveauet vurderes ikke at blive påvirket, idet der ikke vurderes at være selvstændige konsekvenser for tilrettelæggelsen og intensiteten af den danske eller europæiske klimaindsats. Der vil være lovmæssige konsekvenser, idet Folketinget efterfølgende skal ratificere Dohaændringerne på baggrund af Rådets afgørelse om indgåelse af Doha-ændringen til Kyotoprotokollen.

Ift. konsekvenserne af forslagets indhold kan følgende bemærkes:

- Det nationale emissionsniveau: Med en samlet mængde emissionsenheder for 2013-2020 på 269.321.526 beregnet med de fra opgørelsesåret 2013 gældende globale opvarmningspotentialer, er der umiddelbart fuld overensstemmelse mellem mængden af emissionstildelinger til Danmark i ratifikationsforslaget og de tildelinger, der er vedtaget under Klima- og Energipakkens byrdefordelingsaftale.
- LULUCF: Danmark har allerede under Kyotoprotokollens første periode tilvalgt at gøre brug af ikke-obligatoriske LULUCF-effekter til målopfyldelse, herunder skovforvaltningen af skove fra før 1990. Kommissionens forslag ændrer ikke ved Danmarks forpligtelse under Kyotoprotokollen til at opgøre og medregne emissioner og optag fra LULUCF, eller ved Danmarks mulighed for at anvende denne medregning i forhold til et nationalt mål, som er mere ambitiøst end Danmarks forpligtelse under Klima- og Energipakken. Inklusionen af skovforvaltning vil derfor ikke umiddelbart medføre nye og ikke forudsatte vilkår for målopfyldelsen. Den nye opgørelsesmetode forventes at reducere bidraget fra skove fra før 1990 til omtrent nul. Det forventes dog fortsat, baseret på de seneste fremskrivninger

med tilhørende usikkerheder, at LULUCF vil bidrage positivt til den samlede danske klimaindsats over perioden 2014-2020 i forhold til det nationale reduktionsmål.

- NF₃: Inklusionen af denne gas i listen over drivhusgasser forventes at have meget ringe betydning for de danske udledninger.
- ”Del af indtægterne”-mekanismen, som er en del af Doha-ændringerne, fastsætter en afgift på 2 pct. af den første, internationale overførsel med Kyotoprotokollens emissionsenheder (AAU’er). Afgiften vil ikke have betydning for virksomhedernes handel med kvoter på kvotemarkedet (ETS-markedet) internt i EU men vil gøre sig gældende, når EU lande mellem hinanden handler med emissionstilladelser tilknyttet de nationale, ikke-kvotekomfattede målsætninger. Handel med AAU’er mellem lande vil ske uden en markedspris i gængs forstand, men som en bilateral politisk forhandling med udgangspunkt i købers behov og sælgers forventninger. Fordelingen af afgiftens byrde vil være en del af disse politiske forhandlinger, og der kan derfor ikke på forhånd siges noget om hvilken part (køber eller sælger), der vil bære byrden. Det vurderes ikke, at denne afgift vil have en mærkbar betydning for Danmark, da det p.t. er forventningen, at både Danmark og EU som helhed overopfylder sin målsætning for de ikke-kvotekomfattede sektorer for 2020. Det kan derfor forventes, at prisen på emissionstilladelser knyttet til de ikke-kvotekomfattede sektorer vil være meget lav, hvis nogen. Skulle Danmark forsøge at sælge af sin overopfyldelse under 2020 målsætningen under disse omstændigheder, vil et eventuelt tab som følge af en 2 pct. afgift (efter de politiske forhandlinger om pris og vilkår) være af begrænset omfang. Dette scenario skal ses i forhold til den nationale målsætning på 40 pct. reduktion i 2020, samt mulighederne for og værdien ved at overføre nationale overopfyldelse til næste forpligtelsesperiode efter 2020.

Forslag om ændring af forordningen ”Overvågningsmekanismen” adresserer behovet for de tekniske justeringer af de europæiske interne regler, der skal til, for at EU’s regelsæt kan fungere sammen med Kyotoprotokollens regler. En del af justeringerne vil ske gennem efterfølgende, delegerede retsakter på områder af teknisk og ikke-væsentlig karakter, som vil blive implementeret i Registerforordningen. Såfremt ændringerne udføres i overensstemmelse med hensigten og i tæt dialog med landeeksperter, vurderes der dog i udgangspunktet ikke at være statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller administrative konsekvenser eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Ift. konsekvenserne af forslaget indhold kan følgende bemærkes:

- En lang række af de nødvendige justeringer vurderes at være af ren teknisk og ikke-væsentlig karakter (eksempelvis videreførelse af eksisterende ordninger) og vil kunne gennemføres gennem delegerede retsakter
- Det vil være den danske registeradministration (staten), der skal forvalte efter den ændrede registerforordning. Der forudses en begrænset administrativ byrde som følge af de forventede ændringer.

8. Høring

Forslaget til ratifikation inkl. bilag er sendt i teknisk høring til erhvervslivet, relevante organisationer og offentlige myndigheder med frist til den 22. november 2013, samt i høring til Specialudvalget med frist til den 17. december 2013.

Der blev modtaget høringssvar fra 15 parter, hvor alle, på nær to, ingen bemærkninger havde. Den ene part, 3E, påpegede, at de gerne så, Danmark og EU arbejder for, at begrænsningen af gasemissioner fra skibs- og flytrafik ikke kun gælder på national eller EU plan, men også interkontinentalt.

Den anden part, VedvarendeEnergi, støttede ratifikationen, men anbefalede dertil, at Danmark arbejder for: en 30 pct. målsætning for EU i 2020, at EU afholder sig fra brugen af fleksible mekanismer og tidligere periodes overopfyldelse til målopfyldelse, at man regulerer NF₃-gasser i et andet regi end klimaregulering samt øger fokus på at kunne inddrage LULUCF i europæisk klimapolitik i fremtiden. En enkelt part kunne ikke under fristen afgive høringssvar og ville derfor ikke tages til indtægt for en holdning til forslaget.

I forbindelse med møde i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Bygningspolitik den 6. februar 2014 gav 92-gruppen udtryk for, at man fra dansk side bør være opmærksom på inklusionen af LULUCF og sikre, at det ikke fører til udvanding af den europæiske indsats.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er efter de første arbejdsgruppemøder tegn på en generel opbakning til ratifikationsforslaget. En gruppe lande har understreget behovet for at ratificere hurtigt af hensyn til EU's rolle i de internationale klimaforhandlinger samt de hjemlige ratifikationsprocesser.

En gruppe lande har dog udtrykt en vis bekymring for brugen af delegerede retsakter i Overvågningsmekanismen, hvoraf det for de flestes vedkomne skyldes principiel modstand mod brugen af delegerede retsakter men også skepsis i forhold til den konkrete retsakt, hvor flere medlemsstater vurderer, at delegeringen til Kommissionen er bredere og mere uspecificeret end nødvendigt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringens foreløbige generelle holdning til ratifikationsforslaget og ændringsforslaget til overvågningsmekanismen er positiv, idet regeringen følger nøje med i, at den generelle praksis omkring anvendelsen af delegering overholdes. Ratifikationsforslaget ligger i forlængelse af den danske holdning til EU's positionering i de globale klimaforhandlinger og holder sig inden for allerede vedtagne rammer under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og EU's Klima- og Energipakke.

For så vidt angår LULUCF samt NF₃-gas, finder regeringen det særligt vigtigt, at håndteringen af forudsete, negative LULUCF- og NF₃-gas bidrag sker på en måde, der ikke kompromitterer miljöhensyn og den samlede reduktionsindsats i EU.

For så vidt angår forslaget til ændring af overvågningsmekanismen, er regeringen positiv over for at overlade tekniske og ikke væsentlige justeringer til Kommissionen, i tæt dialog med landeekspertes, gennem delegerede retsakter. Regeringen finder det ligeledes

vigtigt, at beføjelser til Kommissionen af ændringer af beslutninger af ikke-teknisk karakter bliver vedtaget ved gennemførelsesbestemmelser.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. december 2013.